

ved straatækte Bygninger paa Nabogrunden. Jeg vil derfor henstille, at man i alt Fald stryger Ordene „paa Ejendommen“, hvis man i øvrigt finder Grund til at gaa ind paa den foreslaaede Bestemmelse.

Der er endnu et Punkt, som jeg ved denne Lejlighed ikke vil undlade at berøre, da Opgaven jo er, at vi nu endelig blive fri for de mange Misforstaaelser, som denne Sag har givet Anledning til. Det er det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). I Lovforslaget er ikke omtalt det ret praktiske Tilfælde, at den snævre Skorsten er opført før Juni 1889, men at Grubekedlen, som sættes i Forbindelse med den, er eller bliver opført efter den ny Lovs Ikrafttræden. Jeg spørger: Er dette lovligt? Er der noget Forbud i vor Lovgivning mod at anbringe indmurede Grubekedler til snævre Skorstene, naar disse Skorstene ere opførte før Juni 1889? Jeg mener, ligesom det ærede Medlem for Kalundborg, at der i Brandpolitiloven ikke findes noget Forbud derimod. Det hedder i Lovens § 9: „De i §§ 2—8 foreskrevne Regler komme kun til Anvendelse ved Opførelsen af ny Bygninger, ved Anbringelse af ny Indretninger af den i de enkelte Paragraffer ommeldte Art i ældre Bygninger o. s. v.“ Jeg skønner ikke, at disse Udtryk indeholde Hjemmel til at anse Anbringelsen af indmurede Kedler til ældre russiske Skorstene for lovstridig. — Jeg skal hermed ligesom den ærede foregaaende Taler (Krabbe) anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse, idet jeg haaber, at vi herved, hvad Resultatet end ellers maatte blive, maa faa rammet en Pæl gennem alle disse haardnakkede Misforstaaelser angaaende Skorstensspørgsmaalet.

Justitsministeren (Rump): Inden jeg kommer ind paa selve Lovforslaget, skal jeg dvæle ved nogle enkelte faldne Bemærkninger, særlig ved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Det ærede Medlem berørte det formentlig ønskelige i, at Brandpolitiloven for Landet kunde blive gjort til Genstand for en almindelig Gennemgang, saa at Bestemmelserne kunde blive bragte i en heldigere Form, og de utvivlsomme Mangler, Loven skulde frembyde, blive ændrede. Til Støtte derfor henviste han særlig til den daarlige Affattelse, som han mente, Loven af 1ste Marts 1889 havde faaet. Jeg samstemmer med den sidste ærede Taler (N. J. Larsen) i, at denne Lov i Virkeligheden ikke kan

siges at være daarligere affattet end andre Love. Mig forekommer det, at den i det hele taget er ret tilfredsstillende formuleret. Tvivl kan den frembyde, men det kan enhver Lov, og om der end kan paavises et Par slemme Pletter, som ere komne ind ved den Forandring, som det oprindelige Lovforslag undergik under dets Behandling bl. a. her i Folketinget, saa er dette ikke andet, end hvad ethvert Lovforslag er udsat for, naar det underkastes væsentlige Forandringer i Tingene, og altsaa ikke noget, som jeg nævner som en Dadel mod dette Ting: man stiller hurtigt et Ændringsforslag op uden tilstrækkeligt at gøre sig klart, hvilken Indflydelse det faar paa andre Dele af Loven, uden at være klar over, at det muligvis kommer i Strid med andre Steder i Loven, saa at ret vanskelige Konflikter kunne komme frem. Det er noget, man kender i ikke saa faa Love. Jeg skal saaledes henvise til det meget bekendte klassiske Eksempel, som Loven om det saakaldte Stenfiskeri afgiver. Der er der en Bestemmelse om, at visse Ting skulde være forbudte, og saa bestemmes det, at hvad der saaledes er forbudt andre, maa Ejeren af Grunden heller ikke gøre. For Overtrædelsen er der sat Straf, og det bestemmes endvidere, at Ejeren af den til Stranden stødende Grund kan paatale Forseelsen. Her haves altsaa en Bestemmelse om, hvorledes en Mand kan anlægge Sag mod sig selv til Strafundgældelse! Man har den Slags Pletter rundt omkring i Lovene, og de forekomme ogsaa her, men jeg formener i Modsetning til det ærede Medlem (Krabbe), at der i Virkeligheden ikke i det praktiske Liv har vist sig større Vanskelighed ved Fortolkningen af disse Bestemmelser end paa andre Lovomraader. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa at drøfte med det ærede Medlem, hvorvidt den Højesteretsdom, der bestemmer, at Brandfogder skulde straffes for Tilsidesættelse af deres Pligter, er rigtig eller ikke. Spørgsmaalet forekommer ikke mig at frembyde nogen Tvivl, og jeg tror ikke, det har vakt nogen Dissens i Højesteret, men det ligger jo ikke for, saa jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Udtalelser i saa Henseende fra det ærede Medlem. Kun en Bemærkning maa jeg fremdrage, fordi den ogsaa har Betydning for mit Cirkulæres Vedkommende. Det ærede Medlem ytrede, at man ikke kunde se, fra hvilket Tidspunkt de forskellige Bestemmelser i Loven skulde gælde. Loven indeholder jo for hver eneste Paragrafs Vedkommende udtrykkeligt Bestemmelse om, fra hvilket Tidspunkt den skal